

annab ja sedda teeb temma aastas mitto korda;
 agga kui temma üks lord 40 kopykad peab
 mali eest wälja andma, siis on se wägga raske?
 Misuggune sitkus on rummalusse sitkus, et ta
 kahjo armaastab, ja kaeso holetusse sisse jättab.

Perremees! nüüd kanna hooft,
 Kiiil siis liinud ommalt poolt
 Saatwad sulle met ja wahha,
 Siis ja saad jo rohkem rahha;
 Jätta wiin ja osta maali,
 Ehkita neil puhhast saali,
 Kus nad rahhus päwad, ööd,
 Woiwad tehha omma tööd.
 On seal praud, kaned lahti,
 Siis nad piddawad jo wahti
 Koddo, ja ei julge wälja,
 Massafad jo tewad nalja,
 Teggewad seal palju kärwa,
 Wötowad met ja wahha ärra:
 Perreheitmist polle lota,
 Egga met ja wahha ota,
 Talwel kartwad nalgas külma,
 Wimaks olled kergist ilma:
 Mötte järke, usfo mind,
 Palgata ta tenib sind!

Wanna luud.

Keit asji Ma peäl wannaks jääb,
 Ka luud needsammad päwad näab,
 Ta kullub, laggub wimaks ka,
 Et ennam ei woi pruvida!
 Se wiinne pall, mis tulli teeb,
 Se wimaks tedda ärrasööb,
 Et polle leida raaga maast,
 Üks näppo täis saab tuhka taast! —
 Kas innime' on parrem siis?
 Ei olle! taal sesamma wiis;
 Kes esmalt noor, küil wannaks jääb!
 Ja nenda ka need päwad näab:
 Muld kattab kinni temma suud,
 Siis kaub ka, kui wanna luud!

Uusu kirja!

Uus noormees, kuidas palju teisi ka, olli Reäri
 kuus 1865, nekrudiks sanud, kes enne sedda
 jouka perremehhe jures olli teninud. Perremees
 tulli linna sullost kuulma ja läksid mõllemad
 ühhe tuttawa söbra kaupmehhe jure. Kui nem-
 mad seal ollid olnud ja ommad juttud ajanud,
 hakkasid minnikut teggema. Ärra miines, kaup-